

procedure fizikalne terapije: galvanizacija i elektrofereza lijekovima; elektro-san; dijadinamoterapija; terapija moduliranim strujama; fluktuorizacija; elektrostimulacija; darsonvalizacija i struje iznadzvučnih frekvencija; kratkovalna, ultrakratkovalna i mikrovalna terapija; franklinizacija; aeroionoterapija; aerosol i elektroaerosol terapija; magnetoterapija; ultrazvuk; infracrveno zračenje; vidljivo zračenje; ultraljubičasto zračenje; laser; hidroterapija; termoterapija; kombiniranje fizikalnih faktora i baroterapija te vakuum-masaža. Na kraju je obrađena zaštita kod primjene spomenutih procedura i obrasci za njihovo pisanje. Kod svake procedure, nakon definicije, opisana je aparatura i tehnika primjene, dozaža i likovno je prikazano mjesto primjene.

Budući da u nas još nije napisan takav priručnik, ovaj možemo preporučiti.

G. Ivanišević

LJEČILIŠTA. ENCIKLOPEDIJSKI RJEČNIK (Kurorti. Enciklopedičeskij slovar'), glavni redaktor E. I. Čazov, Sovetskaja enciklopedija«, Moskva, 1983. 592 str., sa sl., pretežno u boji.

U Sovjetskom Savezu velika se pažnja posvećuje korištenju prirodnih činitelja u liječenju i rehabilitaciji. To se i odrazilo u knjizi koju prikazujem. Ona je svojim bogatim sadržajem velik prinos literaturi s područja balneologije.

Knjiga je podijeljena na četiri dijela. U prvome su u dva pregledna članka prikazani organizacija sanatorijsko-lječilišne pomoći u SSSR-u i razvitak nauke o lječilištima u Rusiji i izvan nje, te načela liječenja u lječilištima. Drugi dio sadrži oko 1000 abecedno poredanih članaka o lječilištima u SSSR-u, vrstama lječilišnih ustanova, prirodnim ljekovitim činiteljima te metodama liječenja u lječilištima i sanatorijima. U člancima o pojedinim lječilištima, osim povijesnih, geografskih i klimatskih, dani su i podaci o medicinskom karakteru pojedinog mjesta. U trećem dijelu navode se podaci o domovima i hotelima i turističkim putovnicama po SSSR-u.

Četvrti je dio za nas najzanimljiviji. Abecedno su opisana mnoga lječilišta izvan Sovjetskog Saveza. Osobita je pažnja posvećena lječilištima socijalističkih zemalja. Od jugoslavenskih lječilišta spomenuta su: Banja Koviljača, Banja Vrućica, Bled, Brestovačka Banja, Bukovačka Banja, Crikvenica, Čateške Toplice, Daruvar, Debarska Banja, Dobrna, Dubrovnik, Igalo, Ilidža, Istarske Toplice, Katlanovska Banja, Krapinske Toplice, Lipik, Makarska, Mataruška Banja, Moravske Toplice, Niška Banja, Ohrid, Opatija, Ribarska Banja, Rogaška Slatina, Rusanda, Slatina Radenci, Soko Banja, Split, Stubičke Toplice, Tuzla, Varaždinske Toplice, Vranjska Banja i Vrnjačka Banja. Članci o našim lječilištima daju dobar prikaz povijesnih, geografskih, klimatskih i medicinskih podataka o svakom mjestu. Iz njih čitatelj može steći prilično dobru predodžbu o lječilištima u Jugoslaviji.

Knjiga je bogato ilustrirana fotografijama, uglavnom u boji, koje svojom dokumentiranošću daju vrijednost knjizi.

G. Ivanišević